№ 96. Wtorek 28. Kwietnia 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców *Bohorodczan* ofiarowała gmina miasta *Sambora* 15 zł. w. a., i te pieniądze odesłano już na miejsce przeznaczenia.

Wiedeń, 26. kwietnia. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XVI. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 37. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 22. kwietnia 1863 z ogłoszeniem wykazu monet, wybitych na mocy najwyższego patentu z 19. września 1857 w roku administracyjnym 1862.

Część nieurzędowa.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 26. kwietnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące. — Adres kongresu rumuńskiego.)* Jak słychać przepędzi Księżna *Modeńska* część lata na zamku myśliwskim, który kupił Książę Modeński w pobliżu Rosenhain u granicy bawarskiej. — Hrabia i hrabina *Chambord* spodziewani są wkrótce z Wenecyi w Frohsdorf.

Namiestnik Królestwa węgierskiego hr. *Palffy* odjechał wczoraj z powrotem do Pesztu. — Najjaśn. Pan przyjął, jak donoszą dzienniki peszteńskie, dymisyę strażnika koronnego i septemwira Alberta *Pronay*. — Jak donoszą *Jener. Kor.* z Peszlu, będzie sekretarz węgierskiej kancelaryi nadwornej, Adolf *Frankenburg*, przeniesiony z Wiednia do Namiestnictwa w Budzie, gdzie ma objąć zarząd spraw prasowych.

Donau Ztg. zawiera korespondencyę z **Hermansztadu**, z której się pokazuje, że nawet szefowie autonomicznej partyi opozycyjnej oświadczają się stanowczo za jednością państwa i za wspólnem załatwianiem wszystkich spraw państwa. Podług tej korespondencyi zawierać ma adres kongresu rumuńskiego następujące cztery punkta: 1) Oświadczenie się za kardynalnemi ustawami państwa, a osobliwie za konstytucyą lutową, tudzież za wysłaniem deputowanych do rady państwa. 2) Oświadczenie się przeciw unii z Węgrami a za autonomią Siedmiogrodu. 3) Rumuński język urzędowy dla przynależnych partyi. 4) Reprezentacya narodowa Rumunów, ale bez osobnego terytoryum. Do tych czterech punktów dodane jest jeszcze życzenie, ażeby przydzielone niedawno do Węgier części Siedmiogrodu zostały napowrót połączone z tem W. Księstwem, gdyż znajduje się w nich do 300.000 Rumunów w takiej większości, że mogliby znacznie wzmocnić żywioł narodowy na sejmie siedmiogrodzkim. Są to komitaty Zarandzki, średnio Szolnocki i Kraszawski, tudzież dystrykt Kowarski, które jako partes reapplicatae miały jeszcze w r. 1848 przypaść prawnie do Węgier, ale pozostały przy Siedmiogrodzie aż do r. 1861. Są to zdobycze Książąt siedmiogrodzkich i nie należały do kraju.

(Monety wybite.) Ministerstwo finansów ogłosiło w dzienniku ustaw państwa wykaz monet wybitych w cesarskich mennicach austryackich w roku administracyjnym 1862. Według tegoż wybito: monet srebrnych w walucie austryackiej 28,943.649 sztuk wartości 12,118.653 zł., a mianowicie w mennicy w Wiedniu 18,999 444, w Kremnitz 3,110.818, w Karlsburgu 2,568.304, w Wenecyi 4,265.083 sztuk. Srebrnych monet zdawkowych: 400.590 sztuk wartości 40.059 zł.; te bito tylko w Wenecyi. Miedzianych monet zdawkowych 82,055.963 sztuk wartości 730.141 zł. Monet złotych, jako to: koron i półkoron nie bito; pojedynczych dukatów 1,204.020 sztuk w Wiedniu; 68.304 sztuk w Kremnitz; 253.127 sztuk w Karlsburgu; 35.465 sztuk w Wenecyi; razem 1,550.916 sztuk; podwójnych dukatów nie bito. Wszystkich monet wybito: w Wiedniu 55,027.798, w Kremnitz 30,100.583, w Karlsburgu 11,876.433, w Wenecyi 16,000.638, razem 113,005.452 sztuk w ogólnej wartości 20,357.524 zł.

(Statystyczna komisya centralna.) *Gazeta wiedeńska* podaje wyciąg z protokołu pierwszego posiedzenia nowo kreowanej c. k. statystycznej komisyi centralnej, odbytego dnia 3go b. m. Posiedzenie to zagaił prezydent najwyższej władzy kontroli rachunkowej hr. Mercandin, poczem baron Czoernig objął prezydyum. Po przemowie tegoż, komisya ukonstytuowała się, wybierając sekretarza ministeryalnego Dr. Ficker na swego sekretarza, a koncepistę ministeryalnego Schmidta na protokolistę, przyczem profesorowie Springer, Stubenrauch, Stein, L. Neumann i Brachelli wybrani zostali na członków nadzwyczajnych. Wypracowanie porządku spraw poruczono komitetowi specyalnemu. W końcu zlecono prezydentowi poczynić stosowne kroki, aby ministeryum finansów przekazało komisyi wypracowanie wykazów statystycznych.

Francya.

(Nota p. Drouin de Lhuys do księcia Montebello w sprawie polskiej. — Różne wiadomości.) Dzienniki frankfurtskie zamieściły cały text noty p. Drouyn de Lhuys do posła francuskiego w Petersburgu księcia Montebello z dn. 10. kwietnia. Nota brzmi jak następuje:

„Mości Książę! Powstanie, którego w obecnej chwili Królestwo Polskie jest teatrem, wywołało w Europie najżywsze obawy, wśród głębokiego pokoju, któremu żaden wypadek nie zdawał się zagrażać. Rozlew krwi, który walka ta spowodowała, smutne towarzyszące jej okoliczności, sprawiły ogólne i głębokie wrażenie.“

„Rząd Jego cesarskiej Mości wypełnia zatem obowiązek, przedstawiając dworowi rosyjskiemu uwagi, które takie położenie rzeczy spowodować może, i zwracając myśl jego ku niedogodnościom i niebezpieczeństwom, jakiemi ono zagraża.“

„Powstanie polskie cechuje, Mości Książę, i szczególne mu znaczenie nadaje ta okoliczność, iż nie może być uważano jako skutek przemijającego przesilenia. Skutki powtarzające się z każdą nową generacyą, nie mogą mieć przypadkowej przemijającej przyczyny. Peryodyczne te drgania są oznakiem złego, głębokie korzenia mającego, są ony dowodem niemocy kombinacyi dotąd wymyślonych, dla pojednania Polski z sytuacyą, w jakiej ją postawiono.“

„Z drugiej zaś strony niepokoje te aż nadto często się powtarzające, stają się zawsze przedmiotem obawy i zamięszania. Polska w środku Europy leżąca, nie może być teatrem agitacyi, bez wywołania wstrząśnień w państwach ościennych, które na całą Europę oddziaływają. Było zawsze tak jak Polacy za broń chwycili; konflikta ztąd wynikające — dowodzi to konflikt, którego w obecnej chwili świadkami jesteśmy — nie tylko umysły niepokoją, ale mogą gdyby dłużej trwały zamącić stosunki gabinetów i wywołać najsmutniejsze komplikacye. Jest więc w interesie wszystkich mocarstw, ażeby niebezpieczeństwo ciągle się powtarzające, raz na zawsze usunięte zostało.“

„Spodziewamy się, Mości Książę, że dwór rosyjski uwagi nasze przyjmie z tak przychylnem uczuciem, jakie je natchnęło i spowodowało. Liczymy na to, iż ożywiać go będą liberalne zamiary, jakich dotąd rządy Cesarza Alexandra tak świetnym były dowodem, i że w mądrości swej uzna, iż nadeszedł już czas postarania się o środki urządzenia Polski w warunkach trwałego pokoju.“

„Zechcesz, Moście Książę, zostawić księciu Gorczakowi, odpis niniejszej depeszy.“

Drouyn de Lhuys

Sprzecznie z wojennemi wiadomościami z Paryża wczoraj w *Jeneralnej korespondencyi austryackiej* podanemi, *Independance belge* zapewnia ponownie, iż widoki do utrzymania niezakłóconego pokoju, pomimo pozornych zatargów coraz się więcej ustalają. Zdaniem tego dziennika przekonano się w Paryżu, że ani Austrya ani Anglia nie pójdą z Francyą w przesadzonych jej żądaniach do rządu rosyjskiego, sama zaś Francya jedynie na mocarstwach drugiego rzędu oparta, pomna na kampanię 1812 roku, w wojnę z Rosyą awanturować się nie będzie. *Independance belge* konkluduje zatem i wnosi, iż obawa wojny z każdym dniem znika, a raczej zupełnie już znikła i podobno nigdy na serio nie egzystowała. Chcielibyśmy się zgodzić z pokojowym tym poglądem belgijskiego dziennika, gdyby mu poniekąd nie zaprzeczały ogólne tendencye giełdowe, które wprawdzie jeszcze nie na wojnę, lecz wyraźnie na obawę wojny wskazują. Dzienniki angielskie *Globe* i *Daily News* nie widzą sytuacyi w tak różowym kolorze, zżymają się na Rosyę, iż jakoby urągając interwencyi całej prawie Europy, w odpowiedzi na nią obostrzyła system rządzenia Polską cały świat oburzający, wydała amnestyę, żadnego znaczenia nie mającą. Ministeryalna zaś pruska *Norddeutsche allgemeine Zeitung* trąbi w niebogłosy na wojnę, posądzając Cesarza Napoleona o ukryte jakieś zamiary odbudowania niepodległej Polski, na co Prusy, z przyczyn już wiadomych żadnąby miarą zezwolić nie mogły i raczejby do ostatniej kropli krwi walczyły. Wszakże zważyć potrzeba, iż zatargi między ministeryum pruskiem a reprezentacyą narodową teraz już istniejące, podobną polityką rządu pruskiego, jeszczeby się zwiększyły i zapędy jego wojenne, gdyby niemi w istocie ożywiony być miał, w każdym razie by ostudziły i pohamowały.

La France donosi z Petersburga, iż książę Gorczakow odebrawszy notę trzech mocarstw w sprawie polskiej, w krótkich słowach odpowiedział, iż poda je do wiadomości rządu swojego.

Nota francuska ma być ze wszystkich najłagodniejsza, ton jej ma być więcej pojednawczy, niżeli w notach dwóch innych mocarstw.

W Petersburgu sądzą, iż negocyacye rozpoczęte w sprawie polskiej długo trwać będą i że nadejdzie miesiąc sierpień, zanim przyjdzie do prawdziwego porozumienia się.

Fakt ten usuwa wszelką obawę o wojnę, bo od początku września nie można prowadzić żadnych operacyj morskich w zato-

ce finlandzkiej lub na morzu baltyckiem, z powodu ostrego klimatu. Przeszkoda ta trwa od początku września do końca kwietnia każdego roku.

W następnym zaś numerze *La France* donosi z Londynu, iż poseł angielski w Petersburgu, lord Napier, odebrał polecenie starania się o przyspieszenie odpowiedzi księcia Gorczakowa.

Od przeszłego roku znaczna część kapitałów francuskich lokowana została w 5 procentowych metalikach austryackich, przyczem kapitaliści francuscy w skutek polepszenia kursu waluty i podniesionego kursu metalików znaczne pieniądze zarobili. Zdawało się zatem właściwem, ażeby we Francyi samej w rzeczonych papierach publicznych austryackich transakcye na większy rozmiar zrobione być mogły, do czego nieodzownem było notowanie na giełdzie kursu z terminem dostawy na końcu miesiąca. Rząd francuski na takie notowanie kursu giełdowego z terminem późniejszej dostawy, które co do papierów publicznych zagranicznych nie łatwo dozwolone bywa, co do metalików austryackich najchętniej zezwolił i już w kurscetlu autentyczne kompanii ajentów zamiany z dnia 23. kwietnia kurs metalików austryackich z terminem dostawy na końcu miesiąca zamieszczony jest.

Włochy.

Do *Jeneralnej korespondencyi austryackiej* piszą z Medyolanu, iż stosunki rządu włoskiego do Rosyi bardzo się pogorszyły. Uderzył najprzód nagły wyjazd posła rosyjskiego, barona Stackelberga, z Florencyi, właśnie w chwili, w której król Wiktor Emanuel do miasta tego przybyć miał. Teraz margrabia Pepoli pisze z Petersburga, iż usposobienie rządu rosyjskiego dla Włoch bardzo jest nieprzychylne, i zagraża zupełnemu zerwaniu stosunków dyplomatycznych. Książę Brabantu nagle bez wiadomej przyczyny Florencyę opuścił, przybyli zaś do niej ministrowie Peruzzi i Visconti-Venosta. Z tego powodu rozeszła się wieść, iż stolica tak zwanego królestwa włoskiego, z Turynu do Florencyi przeniesiona być ma, co jednak na żadną wiarę nie zasługuje. Na giełdzie rozeszła się wiadomość, iż ministeryum myśli na serio o odwołaniu z Paryża Nigry, a którego minister Peruzzi od dawna już znieść nie może.

Niemcy.

(Różne wiadomości.) *„Jen. Koresp. austr.“* przyznaje, iż gabinet tuilleryjski wezwał rządy niemieckie ażeby przyłączyły się do kroków dyplomatycznych przez Austryę w sprawie polskiej w Petersburgu uczynionych. Zdaniem tejże korespondencyi byłoby nader pożądanem, ażeby sejm związkowy w kroku tym jako organ wspólnych Niemiec wystąpić mógł. Gdy jednak w obec postawy Prus i stosunków ich do Rosyi spodziewać się nie można, ażeby jednomyślna zgoda w tym względzie w sejmie związkowym nastąpiła, przeto każdemu z niepodległych rzędów niemieckich służy prawo przyłączenia się do kroków Austryi, o ile to za właściwe uznają.

Dania.

(Uwagi nad ostatnim mesażem króla duńskiego.) Mesaż królewski do rady państwa w wczorajszym numerze pisma naszego zamieszczony, uważa *Jeneralna korespondencya austryacka* jako odpowiedź na protesta jednobrzmiące Austryi i Prus z dnia 17go kwietnia w sprawie Szleswicko-holsztyńskiej. Oświadcza on wyraźnie, iż komunikacye, a właściwie protestacye, wielkich mocarstw niemieckich nie zdołają nadwątlić postanowienia rządu duńskiego. Mesaż króla duńskiego orzeka wyraźnie inkorporacyę Szleswiku do monarchii duńskiej, wbrew umowom z lat 1851 i 1852, któremi rząd duński zobowiązał się, inkorporacyę tę nigdy nie uskuteczniać. Bo jeżeli Duńczycy stanowili już większość w radzie państwa w ten czas, jak deputowani z Holsztynu w niej zasiadali, to będą ją mieli teraz w dwój i trójnasób w obec deputowanych Szleswickich, niemieckiej narodowości. Takim sposobem Duńczycy panowaliby nad ludem niemieckim konstytucyjnie, do czego właśnie nie dopuszczają konwencye w roku 1851 i 1852 między Austryą i Prusami a Danią zawarte i przez związek niemiecki ratyfikowane. Drugi ustęp mesażu królewskiego przyznaje moc prawną postanowieniu z dnia 30. marca, w brew przeciwnemu zawartym konwencyom, i nawet poddaje Holsztyn pod władzę rady państwa, która jak gabinet duński to przyznaje, tylko dla Danii i dla Szlezwiku istnieje.

Szwecya.

(Przyczyny neutralności Szwecyi.) Z **Sztokholmu** piszą do *„Jener. Kor.“*: Dzienniki tu i ówdzie zapowiadają wojnę, a ulubiona myśl stronnictwa dosyć silnego, aby korzystać z chwilowego położenia Rosyi i odzyskać niezapomnianą jeszcze Finlandyę, odzywa się znowu coraz głośniej. Tymczasem w wyższych kołach namyślają się bardzo nad podobnemi projektami, i w końcu pewnie rozwaga przeważy. Historya uczy, że Szwecya rzadko wyszła dobrze gdy ją opanowała chęć zdobyczy. W wypadku wspomnionym nie ma tytułu prawnego, gdyż Szwecya otrzymała za Finlandyę wynagrodzenie w Norwegii. Norwegia byłaby właśnie przeszkodą w widokach co do Finlandyi. Norwegowie nie chcą aby Szwecya rosła w potęgę, gdyż ich zdaniem mogłoby to zagrozić ich niepodległość; twierdzą, że w tym razie Szwedzi zostawiliby ich bez wsparcia, i z wszelkiemi śsodkami, które im konstytucya nastręcza, wystąpiliby naprzeciw nim.

Jak wiadomo podczas wojny krymskiej, odzywano się także głośno z projektem odzyskania Finlandyi. Ale nawet samo stronnictwo wojny nie przypuszczało naówczas, aby Szwecya bez obcej pomocy mogła prowadzić wojnę dla zdobyczy, i ociągało się na korpus pomocniczy francusko-angielski. Proponowano, aby 60.000 Francuzów wylądowało na jednym z punktów lub na jednej z wysp w zatoce fińskiej, i utworzyło w pobliżu Petersburga podstawę operacyi dla korpusu szwedzko-angielsko-francuskiego.

Roztropni, a ci tworzą tu zawsze większość, nie ufali tym wszystkim śmiałym planom, i gdy stronnicy wojny utrzymywali, że Finlandya powstanie na pierwszy odgłos bębnów szwedzkich, przekonywali ich, że usposobienie Finlandczyków, a mianowicie włościan, na których najwięcej liczono, jest całkiem inne. Przez lat czterdzieści wzrosło tam nowe pokolenie, na którego wsparcie, celem połączenia się z krajem niegdyś macierzystym wcale liczyć nie można. Ludowi, który przez położenie swego kraju między dwoma sąsiadami, o jego posiadanie walczącymi, musi być polem bitwy dla obydwu, nie można brać za złe, iż nie chcąc narażać się na zemstę zwycięzcy, woli trzymać się na uboczu, ani też, że w chwili, gdy jest zmuszonym, przyłączyć się do jednej z stron walczących, sprzyja tej, która ma za sobą większą siłę. Ale przypuściwszy, że wojna zdobywcza mogłaby się udać, przy obcej pomocy, i że Rosya byłaby zmuszoną odstąpić Szwecyi Finlandyę, czyż wtenczas Finlandya nie byłaby co dziesięć lat polem bitwy do walk obydwu mocarstw, i ledwie tylko między końcem pierwszej a początkiem drugiej wojny mogąc cokolwiek przyjść do siebie, czyż w końcu nie usiłowała by uczynić się niepodległą i niezawisłą od żadnego z dwu państw, co Szwecyę zmusiłoby do nowej wojny z krajem, który jej odstąpiono?

Takie to uwagi skłoniły na ówczas rząd szwedzki wyrzecz zasadę neutralności; uwagi te w chwili obecnej mają dwa razy większe znaczenie, zdaje się więc, że rząd powziął już postanowienia w duchu pokojowym.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 24. kwietnia. *(Wiadomości urzędowe.)* *„Dz. Powsz.“* donosi: Rada administracyjna rozpoznawszy przedstawiony sobie projekt skupu czynszów, upoważniła dyrektora głównego prezydującego w komisyi rządowej przychodów i skarbu, wnieść takowy do rady stanu Królestwa.

Zarząd warszawskiego ober-policmajstra podaje do wiadomości co następuje. Gdy według przepisów stanu wojennego, wszelkie procesye wewnątrz tylko kościołów odbywać się mogą, celem uniknienia jakichbądź tłumnych zebrań na ulicach, przepisami temi wzbronionych, z wyższego rozkazu, władza policyjna ostrzega, iż żadne zebrania pod pozorem procesyi, aż do dalszego rozporządzenia, na ulicach cierpianemi nie będą.

Z decyzyi władzy wyższej dozwala się od dnia 12. (24.) b. m. chodzić po mieście do godziny 11ej w nocy, z obowiązkiem noszenia zapalonej latarki, poczynając od godziny 9ej wieczorem. Widowiska w teatrach zaczynać się będą o godzinie siódmej. — Warszawa, 11. (23.) kwietnia 1863. — Jenerał-major Lewszyn. — Naczelnik kancelaryi Salerno.

(Obrót na kolei warszawsko-wiedeńskiej. — Transport soli do Królestwa.) Z **Szczakowej** donoszą nam pod dniem 26. b. m. *od granicy polskiej*, że warszawsko-wiedeńska kolej żelazna, która przed kilkoma dniami bez poprzedniego ogłoszenia zredukowała odchodzące w każdym kierunku 2 pociągi na jeden pociąg osobowy, wróciła teraz znowu do dawnego porządku jazdy, i wysyła jak dawniej jeden pociąg osobowy i jeden pospieszny. Ale pociąg pospieszny niedochodzi zazwyczaj do przeznaczonych stacyi wewnątrz kraju, a przyczyną tego są po części rewizye przedsiębrane na stacyach, po części zaś rozkładanie wojsk, które w miarę potrzeby także pospieszonemi pociągami transportowane bywają. Podróżni potwierdzają wiadomość o utarczce i zniszczeniu dwóch mostów między Łazami i Myszkowem. Transport towarów na warszawsko-wiedeńskiej kolei podniósł się znacznie, a osobliwie odchodzą z Wieliczki znaczne ładunki soli na Maczki do magazynów w Królestwie Polskiem. Na tym artykule zbywało w ostatnich czasach, gdyż przez cały marzec niewyprawiano żadnych transportów soli na rachunek rządu rosyjskiego.

Turcya.

(Nowa pożyczka turecka. — Nota w przedmiocie dóbr klasztornych mołdawsko-wołoskich.) *„Journal de Constantinople“* zamieścił ogłoszenie, iż do nowej pożyczki tureckiej w wysokości sześciu milionów funtów sterlingów, w Paryżu subskrybcya otwartą będzie. Akcya w wartości nominalnej 500 franków oddana będzie za 360 franków, a zatem po kursie 72%. Pierwsza wypłata przynieść ma rządowi tureckiemu 30 milionów franków. Dziennik powyższy donosi, iż Wysoka Porta przesłała mocarstwom, które podpisały traktat paryski drugą notę w przedmiocie dóbr klasztornych mołdawsko-wołoskich, należących do funduszów miejsc świętych w Jerozolimie.

Azya.

(Poczta zamorska.) Najświeższa poczta zamorska przyniosła wiadomości z Kalkuty z 23. marca z Singapore z 21. marca. Z Saigunu donoszą pod dniem 3. marca, że Gocong, główny punkt

w dystryktach zbuntowanych wzięto prawie bez oporu, gdy z Shanghai i Manili nadeszły posiłki.

Z Hongkong 14. marca donoszą: Jenerał Tardif, następca Lebratona, poległ podczas ataku na Shaouhing. Kapitan Gordon został mianowany w Wards dowódzca korpusu regularnego wojska chińskiego. Obiega znowu pogłoska, że Rosya ma udzielić pomoc rządowi cesarskiemu do stłumienia buntu Tajpiagów. Hukodadi ma być miejscem zebrania, od Amuru mają przybyć wojska lądowe. Admirał Cooper prawie z całą eskadrą angielską udał się do Yeddo, aby jak mówią, zażądać 125.000 f. sz. wynagrodzenia za zamordowanie Richardsona. W Japonii mają się uzbrajać.

Kronika.

(Pożary.) We wsi Wiszence w powiecie Janowskim, paliło się w tym miesiącu dwa razy, a mianowicie dn. 3. i dn. 9. Zgorzały dwie chaty włościańskie z zabudowaniami gospodarskiemi.

(Śmierć przez zasypanie gliną.) Dn. 7. b. m. dwie kobiety z Kossowa (w powiecie Budzanowskim) kopiąc glinę na domowy użytek zostały tąż zasypane. Jedne zdołano uratować, lecz druga, matka dwojga dzieci, straciła życie.

(Samobójstwo.) Dnia 28. zeszłego miesiąca obwiesiła się w Mościskach w obwodzie stryjskim włościanka Magdalena Pasternak. Ze śledztwa pokazało się, że przyczyną tego samobójstwa musiała być słabość umysłowa, na którą cierpiała ta kobieta.

(Most na Dniestrze pod Benderem.) Most ten połączy drogę żelazną z Odessy z drogą żelazną bessarabską. Budowa ta puszczoną została przez licytacyę za 162 tysięcy rubli i rozpoczętą będzie w roku bieżącym. Miejsce dla mostu wybrano poniżej teraźniejszej przeprawy, a mianowicie: między miastem i twierdzą, gdzie kiedyś znajdował się most turecki. Nowy most będzie drewniany na filarach kamiennych. Kamień ma być dostawiany z dalekich stron, gdyż znajdujący się w okolicach Benderu uznano za niedogodny do podobnego rodzaju budowy. Koszt dostawy kamienia skarb wypłacać będzie przedsiębiercy niezależnie od sumy licytacyjnej, skutkiem czego ogólna wartość mostu znacznie się zwiększy, mianowicie jeśli kamień będzie dostawiony lądem a nie wodą. Trudno jednak przypuszczać tę pierwszą okoliczność, zwłaszcza biorąc na uwagę obfitość wszelkiego rodzaju kamieni, zalegających brzegi Dniestru, a mianowicie w górze jego koryta. Równie jak most, konieczną jest dla Benderu przystań, ale o tej dotychczas nic nie słychać.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Stryj, 17. kwietnia. Na targach w naszym obwodzie były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów od 1. do 16 kwietnia:

	Miejsce targu:											
	Żurawno		Kałusz		Wojniłów		Bukaczowce		Stryj		Dolina	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	2	75	2	50	2	80	2	80	3	15	2	94
„ żyta .	1	61	1	80	2	.	2	.	1	70	2	20
„ jęczmienia .	1	40	1	40	1	60	1	60	1	35	1	50
„ owsa . . .	1	5	1	10	1	10	1	10	1	10	1	.
„ breczki . .	.	.	1	50	1	90	1	90	2	.	.	.
„ kukurudzy .	.	.	1	80	2	.	2	.	2	.	2	10
„ ziemniaków .	1	5	.	90	.	.	.	.	.	80	1	20
Cetnar siana . . .	.	90	1	70	.	50	.	36	.	75	.	75
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	33	6	.	6	30	6	30	5	25	5	.
„ „ miękkiego	2	83	4	.	5	25	5	25	4	20	3	85
Funt mięsa wołowego	.	10	.	11	.	12	.	11	.	13	.	11
Mas okowity . . .	.	58	.	80	.	60	.	60	.	72	.	75

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 28. kwietnia. Co do terminu zwołania Rady państwa utrzymują dzienniki wiedeńskie, że ma być naznaczony na dzień 26go maja; jednak powiada *Presse*, że niezapadła jeszcze w tym względzie żadna uchwała, ale że jeszcze w ciągu tego tygodnia zwołany zostanie sejm siedmiogrodzki, a zaraz nazajutrz nastąpi zwołanie Rady państwa.

Ostatni numer *Presse* wiedeńskiej podaje dosłowną treść noty, którą gabinet austryacki wyprawił do Petersburga w sprawie polskiej. Odkładając ogłoszenie jej w całości do następnego numeru, nadmieniamy dziś tyle tylko, że analiza tej depeszy, ogłoszona w frankfurtskiej *l'Europe*, podała dokładnie wszystkie jej ustępy. — Ta sama *Presse* wiedeńska opowiada już w korespondencyi z Petersburga, jakie przyjęcie znalazły tam noty trzech mocarstw i co miano uchwalić w tajnej radzie, odbytej 19. b. m. pod prezydencyą Cesarza Alexandra. Podług tej korespondencyi zamierza rząd rosyjski odwołać się w odpowiedzi swojej na te noty do manifestu Cesarza, przyrzekającego Polakom amnestyę i stosowne reformy, przedstawić mocarstwom interweniującym, że wystąpienie ich w sprawie polskiej, utrudnia tylko sytuacyę podając otuchę powstaniu, i że rząd rosyjski przy teraźniejszym stanie rzeczy w żaden sposób skłonić się nie może do dalszych koncesyi, jeźli niechce poświęcić swojej godności i niezawisłości i zupełnie abdykować. Tak donosi korespondencya w *Presse* przypuszczając jednak w końcu, że poźniej mogą zapaść inne jeszcze uchwały, i że odpowiedź gabinetu petersburskiego może ostatecznie wypaść całkiem inaczej. Są to więc właściwie tylko pogłoski połączone z domysłami korespondenta, i w tem też znaczeniu podajemy je tutaj. — Z samego teatru powstania nie ma dziś żadnych wiadomości. Z Brodów tylko donoszą nam, że podług opowiadania podróżnych, przybywających tam z Rosyi, nie wybuchło dotąd żadne powstanie ani na Podolu ani też na Wołyniu, i że oprócz przechodu wojsk rozstawionych wzdłuż granicy austryackiej nie dzieje się nic nadzwyczajnego. W Radziwiłłowie stoi do 700 żołnierzy rozmaitej broni. Kilku zbrojnych, jak mówią 30, pojmali huzary austryaccy w chwili, gdy chcieli przekroczyć granice rosyjską, i odstawili rozbrojonych do Kamionki strumiłowej, siedziby władzy powiatowej.

Niedawno donosiła włoska *Opinione*, że rząd turyński odpowiedział już na notę francuską, zapraszającą gabinet piemoncki do poparcia dyplomatycznej interwencyi w sprawie polskiej, i podawała już nawet treść tej odpowiedzi. Teraz jednak oświadcza *Stampa* z 24go b. m., że doniesienie to jest mylne. Odpowiedź nie odeszła jeszcze do Paryża, ale co do treści nie może ona wypaść inaczej, tylko w duchu podanym przez *Opinione*.

Sprawa *szlezwik-holsztyńska* nabiera znowu od niejakiegoś czasu coraz większego znaczenia, a to głównie przez rozbudzenie opozycyi tak w samej Danii, jak i w Niemczech, przeciw najnowszym rozporządzeniom rządu duńskiego. Wiadomo już, że obadwa główne mocarstwa niemieckie założyły już w tej mierze spólny protest w Kopenhadze, chociaż — jak utrzymuje *l'Europe* — zdecydował się p. Bismark na ten krok dopiero wtedy, gdy się dowiedział, że Francya zgadza się z Austryą w ocenieniu rozporządzenia duńskiego z 30go marca; teraz zaś donoszą telegramy, że także Hanower założył przeciw temu protest w sejmie związkowym, a w Kassel uchwaliła izba upraszać rząd o wstawienie się u związku, azeby prawne stosunki Szlezwig-Holsztynu uregulowane zostały, na mocy uchwały związkowej z 17go września 1846. — Nadto w samej duńskiej radzie państwa w Kopenhadze zaproponowało pięciu członków tej rady adres do Króla, w którym na mocy postanowień konstytucyi użalają się na obwieszczenie z 30go marca osobliwie na artykuły piąty i szósty.

Obok sprawy polskiej i amerykańskiej zajmuje stolicę *Anglii*, a osobliwie główną jej dzielnicę City, jeszcze inna ważna lokalna kwestya: mianowicie, czy City ma zatrzymać swoją policyę odrębną od stołecznej. Przeciw zapowiedzianemu przez pana J. Greya bilowi względem zlania policyi w City z policyą tak zwanej metropolii, powstała teraz silna agitacya, i przed kilkoma dniami odbył się już mityng pod przewodnictwem dwóch Aldermanów, by odeprzeć ten „zuchwały zamach na zasadę samorządu.“

W **Atenach** zapadł już 18go b. m. wyrok na uwięzionych w sprawie Bernaua, konzula bawarskiego; wypuszczono wszystkich na wolność, a to po największej części jako bezzasadnie obwinionych. Obsadzenie tronu greckiego pomimo wyboru księcia Jerzego nie jest dotąd jeszcze zapewnione, i słychać, że wkrótce mają mocarstwa opiekuńcze odbyć konferencyę w Londynie dla stanowczego załatwienia sprawy greckiej. — Podczas uroczystego obchodu świąt wielkanocnych, zabito lub raniono w Atenach 14 osób przez nieostrożne strzelanie.

Ze **Stambułu** donosi poczta lewantyńska z 18. b. m., że tamtejszy poseł amerykański wniósł zażalenie u Porty na księcia Kuzę, iż odmówił uznania jeneralnemu konzulowi amerykańskiemu, który otrzymał *Exequatur* z Konstantynopolu. — *Levant-Herald* potwierdza, że wicekról Egiptu przyjął na siebie wszelkie zobowiązania finansowe swego poprzednika względem kanału suezkiego. Porta wysłała do mocarstw, które podpisały traktat paryski, drugą notę względem dóbr przeznaczonych dla miejsc świętych.

Poczta z **Nowego Jorku** przyniosła do Londynu wiadomości z 11. b. m. Dzienniki południowe zawierają raporta o potyczkach pod Charlestonem. Pancerne okręta unii zostały odparte, a jeden zatonął. Zacięta walka z wojskami, które wylądowały, trwa ciągle jeszcze. Kilka okrętów angielskich zostało zabranych.

Najświeższa poczta.

Kraków, 27. kwietnia. *Krak. Ztg.* donosi: W Krakowskiem musiał Mossakowski stoczyć nową potyczkę, która skończyła się rozbiciem jego korpusu. Szczegóły, które słyszymy o tej walce, są jeszcze dość zawiłe. Powtarzamy je tak, jak nas doszły. Dnia 24go b. m. po południu chciał oddział powstańców w liczbie do 300 ludzi odpoczywać (w pobliżu Olkusza), gdy niespodzianie uderzyli na niego Rosyanie przeważną siłą (do 1000 ludzi). Kawalerya dotrzymała tą razą placu śród najgęstszego gradu kul. W walce na bagnety, która nastąpiła potem między obustronną piechotą, miało paść ze strony Rosyan 60 ludzi, a Polacy stracili 4 poległych, 14 ranionych i kilku jeńców. Do 70 powstańców, odciętych od głównego korpusu, powróciło do Szklar, reszta rozeszła się częściami w rozmaitych kierunkach. Czy poźniej zebrali się znowu i co się stało z ich dowódzcą, nie wiadomo. I tu, jak się zdaje, zaniedbano zachować potrzebną ostrożność w rozstawieniu czat. W ostatnich czasach utrzymywały dzienniki polskie, że liczba wojsk rosyjskich w Krakowskiem ma być nieznaczna; jak my się dowiadujemy, ma być przeciwnie bardzo znaczna.

Bruxela, 26. kwietnia. Poseł francuski Maleret okólnikową depeszą pana Drouin de Lhuys otrzymał polecenie wezwać Belgię, aby przyłączyła się do kroków głównych mocarstw względem Polski.

Kolonia, 26. kwietnia. Redaktor „*Gazety kolońskiej*“ został aresztowany z przyczyny, że niechciał wymienić autora pewnej korespondencyi; po kilku godzinach jednak puszczono go na wolność za kaucyą.

Petersburg, 26. kwietnia. Dzisiejszy „*Journal de St. Petersburg*“ w odpowiedzi na twierdzenie dzienników, że rząd teraźniejszy nic nie zrobił dla Polski, wylicza co poczyniono do roku 1863.

Nowy York, 16. kwietnia. Wzrasta obawa wojny z Anglią. Unioniści zaniechali zdobywania Charlestonu.

„*Newyork Trybuna*“ zapewnia, że Seward wysłał notę do Londynu, w której składa na Anglię odpowiedzialność za budowanie okrętów korsarskich dla secesyonistów.

Puebla, 24. marca. Główna kwatera jenerała Forey jest o milę od Puebli. Francuzi obsadzili wzgórza w około miasta.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. kwietnia.

George: PP.: Cieleckt Alf., z Porchowa. — Hosch Ed., z Pukienic. — Lutomski Bol., z Poznania. — Radziejewski Ed., z Ditkowiec. — Krzysztofowicz Kaj., z Załucza. — Hr. Borkowski Alex., z Krzywczyc.

Hotel europejski: Russel Karol, z Londynu.

Hotel Langa: Hr. Stadnicki Wład., z Kamieńca Podolskiego. — Bogusz Adam, z Drohowyża. — Romaszkan Józef, z Bazaru.

Hotel angielski: Romer Hier, z Grabownicy. — Kraft Alex., z Radymna. — Hr. Drohojewski Kaz., z Tomanowic. — Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Gottlieb Ant., z Liwcza. — Gnoiński Alex., z Danilecz. — Wierzchowski Ed., z Zborowa.

Do domu zajezdnego nr. $514^{3}/_{4}$: Skałkowski Józef, adwokat krajowy, i Dr. Skałkowski Stan., adw. kraj., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. kwietnia.

PP. Rozwadowski Włod., do Mełniowa. — Wysocki Flor., do Hrehorowa. — Czernicki Jan, do Tarnowadki. — Hr. Rey Stan., do Przecławia. — Dr. Lewicki, adwokat, do Rzeszowa. — Tuszkowski Sylw., do Warszawy. — Petrowicz Franc. Ks., do Wołostkowa. — Niezabitowski Lub., do Zameczka. — Hr. Dunin Jan, do Głemboki. — Hr. Romer Wład., do Dąbia. — Hr. Komorowski Ign., do Chrobrowa. — Hr. Rozwadowski Wład., do Kochanówki. — Hr. Tyszkiewicz Zdz., do Dąbia. — Biłgorajski Aug., do Teteweżyc. — Ceglecki Mat., do Podwołoczysk. — Tretter Hil., do Łonia. — Torosiewicz Michał., do Pełtwy.

Spostrzeżenie meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. kwietnia 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	324.81	+ 2.8	87.2	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.74	+ 5.2	55.8	półn.-zach.	„	„
10.god.wiecz.	326.64	+ 2.3	62.0	północny	„	pogoda

W nocy deszcz 0‴54.

T E A T R.

Dziś teatr niemiecki: „**Ein Wiener Freiwilliger**“, obraz ze śpiewami i tańcami w 2 aktach.

Jutro teatr polski: „**Halszka z Ostroga**“, dramat historyczny w 3 aktach Józefa Szujskiego. Po raz drugi.

Kurs lwowski.

Dnia 27. kwietnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	$34^{1}/_{2}$	5	42
Dukat cesarski	„ „	5	$37^{1}/_{2}$	5	$42^{1}/_{2}$
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	24	9	40
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	78	1	81
Talar pruski	„ „	1	68	1	$71^{1}/_{2}$
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	58	76	35
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	40	80	8
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	13	74	5
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	38	80	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	209	75	211	75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. kwietnia.

	złr.	kr
5% Metaliki	74	40
5% pożyczka narodowa	80	—
Akcye banku wiedeńskiego	792	—
„ „ kredytowego	199	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	10
Dukat pojedyńczy	5	46
Srebro	113	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. kwietnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	70.60	70.80
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	94.80	95.—
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80.60	80.80
od kwiet. do paźd. po 5%	80.50	80.65
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	75.—	75.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	75.—	75.25
dtto. po $4^{1}/_{2}$%	67.25	67.75
dtto. „ 4%	59.—	59.25
dtto. „ 3%	45.—	45.50
dtto. „ $2^{1}/_{2}$%	37.50	38.50
dtto. „ 1%	15.—	15.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	151.50	152.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	148.50	149.—
Przez. do wyl. z r. 1854	94.—	94.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	96.25	95.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96.20	96.40
Renty Como po 42 lir. aust.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	71.—	71.50
„ „ „ $4^{1}/_{2}$%	67.—	67.50
„ „ „ 4%	59.25	59.75
„ „ „ $3^{1}/_{2}$%	51.50	52.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2^{1}/_{2}$%	57.—	—.—
„ $2^{1}/_{4}$%	50.—	—.—
„ 2%	45.—	—.—
„ $1^{3}/_{4}$%	39.—	—.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.-	71.50
„ $4^{1}/_{2}$%	67.—	67.50
„ 4%	59.25	59.75
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	87.—	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	83.75	84.25
Czech	88.—	89.—
Morawii	88.25	88.75
Szląska	87.50	88.59
Styryi	—.—	87.50
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	87.—
Węgier	74.75	75.50
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem.	74.—	74.25
Kroacyi i Slawonii	73.75	74.25
Galicyi	73.50	74.—
Siedmiogrodu	72.75	73.50
Bukowina	72.25	72.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	72.75	73.-
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.—	93.50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	59.—	59.25
„ $3^{1}/_{2}$%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	59.—	59.25
„ $2^{1}/_{2}$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	30.—	31.—
„ $1^{3}/_{4}$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.—	—.—
„ $2^{1}/_{2}$% „ 100 „	19.—	20.—
„ $2^{1}/_{4}$% „ 100 „	17.—	—.—
„ 2% „ 100 „	15.—	—.—
„ $1^{3}/_{4}$% „ 100 „	12.—	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	795.—	796.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	202.10	202.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	630.—	631.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1780.—	1782.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	220.—	220.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	152.50	153.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	132.25	132.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	266.—	267.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210.25	210.75
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	55.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	105.—	110.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	—.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	217.—	220.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	165.—	168.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	434.—	436.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	235.—	237.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395.—	398.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	395.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	—.—	248.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	160.—	160.50

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	104.80	105.—
10let. „ 1857 po 5%	101.50	102.—
przeznaczone do los. po 5%	89.75	90.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	85.60	85.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.25	96.75
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	94.75	95.25
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.—	89.25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	125.—	126.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	117.75	118.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.75	81.25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	93.—	94.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	93.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	95.75	96.—
Polud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w.a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.-	132.5
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	98.—	98.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	121.50	122.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.-	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.25	36.75
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	98.—
Salma „ 40 „ „	37.75	38.25
Palfiego „ 40 „ „	36.75	37.25
Clarego „ 40 „ „	35.25	35.75
St. Genois „ 40 „ „	36.75	37.25
Windischgrätza 20 zł. „	21.—	21.50
Waldsteina 20 „	23.—	23.50
Keglevicha 10 „	15.75	16.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.80	95.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	95.—	95.10
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	84.20	84.30
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	112.50	112.60
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	44.60	44.65
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.39	5.40
dtto. pełnej wagi	5.39	5.40
Korona	15.35	15.40
20frankówka	9.—	9.—
Rosyjski imperyał	9.25	9.30
Talar związkowy	1.68	$1.68^{1}/_{2}$
Srebro	112.—	112.25

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.